

HLAS SV. CYRILA A METODA

vánoce 1989

Sv. Anežka donátorkou kostela křižovníků. Miniatura z brevře
vejmistra Lva z r. 1356

SVATÁ
ANEŽKA
ČESKÁ

SVATÁ

ANEŽKO PŘEMYSLOVNO, chudobo blažená,
královský purpure opovržení, pokorné
Kříže následování, v spanilosti
své povstaň, pokračuj a vládni.
Pro pravdu, mírnost a spravedlnost
-. Zatožil král po kráse tvé,
všechna bohatá knížata lidu kořit
se budou před tvou tváří, Panno
opatrná, s lampou věčně planoucí,
tělem jsi dosud nenalezeným, ale
modlitbou nalezenou, klášterem
spáleným, ale klášterem v nebesích.
Dej nám poznat moc proseb svých
v našich nemocech, plni jsme vředů,
zkažené krve a nečistoty, schyl
se k nám s vůněmi mastí svých.
Provazem konopným sevři rozpínavost
naší pýchy, rány naše rozevřené
vyčisti; svým rouchem žíněným chraň
nás, pevnější je než zbroj válečná.
Řetězy kající ovínuta, láska
chudých, chválo Boha v bolestech
prozpěvovaná, dej se opět poznat
svému lidu a děsivá vidění budoucích
dnů daleko od nás zaplaš. Víš,
čeho si žádáme, víš, čeho nejvíce
potřebujeme, přijmi to od svého
Ženicha a nám uděl. Proč bys
neudělila? Vždyť nemiluješ cizince
víc, než svoje vlastní.

Karel Schulz

J.V.Myslbeek: Sv. Anežka Česká. Studie pro pomník sv. Václava
Dcera královská, pokorná služebnice chudých

Svatá Anežka Česká se narodila asi r.1211 v Praze jako dcera slavného českého krále Přemysla Otakara I. a jeho druhé manželky Konstancie Uherské. Měla celkem třináct sourozenců a to: z prvního manželství svého otce s Adlétou Míšeňskou nevlastního bratra Vratislava a nevlastní sestry Markétu-Dagmar, Božislavu a Hedviku. Vlastními sourozenci byli Václav, který se stal po svém otci jako Václav I. českým králem, dále Vladislav, Přemysl, Judita, Anna a Blažena a krom toho Vratislav a Anežka, kteří zemřeli v dětském věku.

Jak to bylo tenkrát zvykem, byla Anežka již jako tříletá zasnoubena a to slezskému princí a spolu se starší sestrou Annou, rovněž zasnoubenou za slezského následníka

trůnu, poslána na výchovu do slezského kláštera Třebnice, kde se jejich výchově věnovala jejich teta, slezská vévodkyně Hedvika, později svatořečená, a její dcera, abatyše Gertruda. Ale Anežčin malý ženich zemřel, a tak se Anežka asi po třech letech vrátila zase domů, zatímco Anna v Třebnici zůstala a později se skutečně stala manželkou vévody Jindřicha. Anežku dal nyní otec na vychování do kláštera v Doksanech v severních Čechách, který byl v té době nejvýznamějším ženským klášterem u nás. Anežka zde zůstala něco přes rok, ale pak se opět naskytla příležitost výhodného sňatku a to se synem císaře Bedřicha II., Jindřichem, který v té době, ač teprve desetiletý, byl už německým králem a jednou se měl stát po otcí císařem. Anežka musela tedy opět z domu,

a to do Vídně, na dvůr rakouského vévody Leopolda, aby se tam naučila mravům, obvyklým i u dvora císařského. Leč Anežka si už tehdy příliš necenila dvorské nádhery a přepychu a dávala přednost prostému oděvu i skromným pokrmům. V tom se podobala své sestřenicí, o něco starší uherské princezně Alžbětě, provdané za durynského vévodu Ludvíka, která byla později prohlášena za svatou. Jako ona, měla i Anežka vždy otevřené srdce i dlaň pro chudé a ubohé.

Ale ani z tohoto sňatku nic nebylo, neboť díky intrikám vévody Leopolda se Anežčin snoubenec rozhodl vzít si za ženu Leopoldovu dceru Markétu. Anežka byla opět poslána zpět na otcovský dvůr. Není divu, že král Přemysl Otakar I. byl hluboce uražen a že mezi Českým královstvím a vévodstvím Rakouským vypuklo otevřené nepřátelství. Jen Anežky se tato urážka dotkla nejméně, neboť již tehdy toužila po tom, zasvětit svůj život plně Bohu. Proto také později odmítla ruku samotného císaře Bedřicha II. i anglického krále Jindřicha III. A aby se pojistila proti případnému nátlaku ze strany krále, kterým se mezitím stal její bratr Václav, vyprosila si u papeže Řehoře IX. zásah ve svůj prospěch. Mezitím totiž poznala hnutí svatého Františka z Assisi a zatoužila celým srdcem jít stejnou cestou.

V r.1233 založila v Praze špitál, který pojmenovala po Františkovi a zřídila při něm špitální bratrstvo, z něhož v r.1237 papež vytvořil samostatný Řád křižovníků s červenou hvězdou, jediný řeholní řád, vzniklý na území naší země.

Také Anežčina sestřenice, již zmíněná sv. Alžběta Durynská, založila podobný špitál, v němž působila až do své smrti. Současně pozvala Anežka do Prahy i sestry ze ženské větve františkánského řádu, později zvané klarisky a založila pro ně klášter "Na Františku" na břehu Vltavy, zároveň s klášterem pro františkány. Se sv. Klárou, Františkovou první žačkou, po níž dostaly klarisky své jméno, pojilo Anežku vroucí přátelství, o němž svědčí 4

dopisy sv. Kláry Anežce, které se nám zachovaly. V r.1234, o svatodušních svátcích, přijala konečně i princezna Anežka, tehdy třiaadvacetiletá, vytoužené řeholní roucho a stala se sestrou v klášteře, který sama založila. Brzy nato se stala, z příkazu papeže Řehoře IX. i jeho abatýší, ale ze skromnosti tohoto titulu nepoužívala a nazývala se jen "starší sestrou". Sře-

Kresba Bř. Štorma
Zakladatelka Řádu křižovníků
s červenou hvězdou

takto:

"Výtečná tato panna zatápěla ochotně v celách a s velkou obětavostí svými čistými rukama připravovala nejen jídla pro konvent sester, ale i zvláštní krmí pro nemocné a bratry. S velkou radostí v srdci umývala šálky a jiné nádoby k vaření potřebné, potají uklízela celý sester i různé nečistoty, konajíc vše pro samého Krista."

Že to Anežka se svým slibem naprosté chudoby myslela zcela upřímně, dokazuje její dlouholeté úsilí o to, aby jejímu klášteru bylo dovoleno zachovávat původní přísnou řeholi sv. Františka. Papežové totiž, z obavy, že naprostá chudoba a nezajištěnost není pro sestry únosná, tyto stanovy poněkud zmírnil, ale jak sv. Klára, tak i Anežka neustále žádaly o dovolení žít opravdu v naprosté a absolutní nemajetnosti. Nakonec jim to oběma papež dovolil.

Anežka v klášteře byla požehnáním pro chudé a nemocné, byla ale požehnáním i pro celou Českou zem, neboť svou autoritou urovnávala zhoubné spory mezi příbuznými, jako na příklad mezi bratrem, králem Václavem a jeho synem králem Přemyslem Otakarem. A po tragedii na Moravském poli, kde tento Přemysl, již jako mocný král Přemysl Otakar II., zradou padl v bitvě s císařem Rudolfem Habsburským a kdy s jeho pádem klesla i sláva Českého království, stává se Anežka záchraným majákem pro zubožené krajany, sužované jak vojsky Braniborů, okupujících tehdy naši zemi, tak neúrodou a nemocemi. Otec biskup Škarvada to ve svém pastýřském listu z r.1287 líčí takto: "V Čechách řádilo

vojsko Oty Braniborského, lid zmíral hladem a po něm se do českého království blížil mor. Brány kláštera Na Františku byly obleženy umfrajícími, kteří hledali záchranu u stařičké Anežky. Dnes všichni znají tvář Matky Terezy z Kalkuty. Snad není nemístné přirovnat naši Anežku k této vyjimečné ženě. I ona viděla bídu lidí, kteří umírali hladem a morem. I ona se k nim skláněla jako nástroj Kristovy lásky a něhy. Zůstala-li v podvědomí našeho národa jako dobroditelka, plná soucitu a dobroty, datuje se to zřejmě z této doby národní tragedie."

V roce 1282 Anežka umírá. Legenda píše o tom, jak se loučila se sestrami v klášteře: "Nejdražší mé dcery, usilujte stále o lásku k Bohu a k bližnímu, dbejte o pokoru a chudobu, kterou zachovával Kristus a o níž učil, aby byla následována, buďte vždy poddány římské církvi po příkladu našeho otce Františka a dobrotivé panny Kláry, kteří nám dali toto pravidlo života, buďte ubezpečeny, že jako je milosrdný Pán nikdy neopustil, ani nás neopustí jeho lůbezná milostivost, jestliže budete pilně zachovávat jejich ustanovené předpisy." Po Anežčině smrti truchlí celý národ a začíná ji hned uctívat jako světici. A přesto to trvalo až do r.1989, kdy jí byl tento titul oficiálně udělen. Znovu a znovu byly sice z české strany podnikány pokusy dosáhnout jejího svatořečení, ale vždy do toho něco přišlo: napřed papežský rozkol, pak husitské války, za nichž byl klášter "Na Františku" rozbořen a její ostatky ztraceny, později třicetiletá válka a konečně úctě ke svatým nepřátelská sekularisace za císaře Josefa II. koncem 18.století. Teprve v r.1879 se pražskému arcibiskupovi, kardinálu Bedřichu Schwarzenbergovi podařilo dosáhnout jejího

blahořečení. A až r.1989 dovedl slovenský papež Jan Pavel II. její kanonizační proces ke zdárnému konci a postavil ji po bok našim velkým národním světcům. Sám o tom napsal již r.1982 pražskému arcibiskupovi, kardinálu Tomáškoví: "Anežčin život nepatří k bezvýznamným kapitolám Vašich dějin. Anežka je přece jedním z posledních a nejkrásnějších květů prastarého vládnoucího rodu Přemyslovců. Ti vstoupili do dějin se svatým Václavem a jeho babičkou svatou Ludmilou, která přijala křesť od svatého Metoděje. To je Vaše duchovní totožnost. Střežte si žárlivě

E.Ditě: obraz z kostela sv.Petra v Praze Sv.Anežka, útočiště prosících

toto dědictví, předávejte je neztenčené svým dětem!"

Otec biskup Škarvada ve svém, již zmíněném pastýřském listu, charakterisoval sv.Anežku takto: "Uměla se dávat, uměla se obětovat, dovedla dát všecko". V tom je a zůstane naším vzorem. A její význam pro naši dobu vyjádřil básník Václav Renč těmito naléhavými slovy:

pokračování str.7

J.V.Myslbeek: Relief s podobami některých českých patronů: Sv.Vojtěch, Sv.Jan Nepomucký, Sv.Ludmila, Sv.Anežka Česká

J.V.Myslbek: Detail sochy sv.Anežky z pomníku sv.Václava v Praze
Kresba relikviáře s ostatkem sv.Anežky

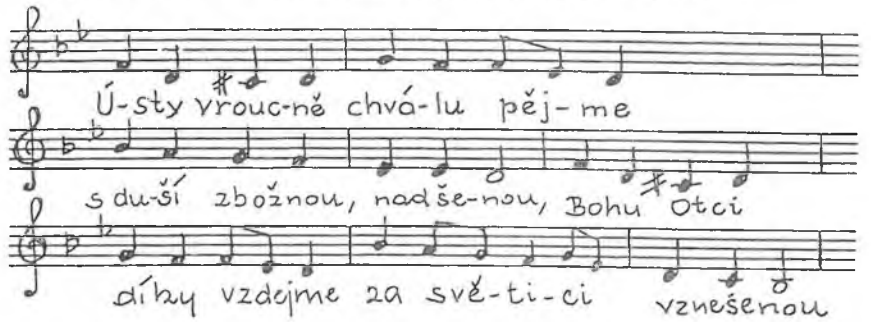
"Anežka z rodu Přemyslova, sestřička chudých, sestra králů.

Jde, křížem buší beze slova o mrtvou skálu:

Vy, sami v sebe zazední, povstaňte v tomto znamení!"

Chvalozpěv o blahoslavené Anežce České

Za Anežku, něžné kvítko, již zrodila Česká zem,
která již co útlé dítě příklad ctnosti byla všem.

Ó Anežko, vzore ctnosti, neopouštěj dítek svých,
vypros ducha kajícího, zastaň, ochraň ubohých!

Shlédni z jasných výšin nebe na svou milou českou vlast,
by tvé plémě, hodno tebe, vešlo s tebou v rajskou slast!

František Křelina: Dcera královská. (Úryvek z románu)

Můj domove, šeptá rty krásně vykrojenými, můj příbytku chudých a všech, kteří budou hledat pokoj, usmívá se a důlky se jí tvoří na obou tvářích, rozkošné důlky na panenských lících zardělých, přijmi pod křídla i služebnici Anežku i těchto sedm panen, které sem vstupují se mnou. Pražský biskup slouží u oltáře mši svatou. I do mé duše vcházeš, Bože, jenž nyní při proměňování sestupuješ v podobě chleba a vína, vítám tě, raduji se, já sám převelice, paprsku, víro, lásko, a sama přestávám být, má všechna jsoucnost se vrací k tobě a já nyní vím, všechno se musilo stát. Aby ve mně bila krev mého rodu a abych slova mohla vyslovovat svým rodným jazykem, dopustils prolití krve kněžice a on se stal dědicem této země. Byl napaden a zvitězil, ale meč vrátil bratru, jeho krev měla zkrátit hroudu zemskou a jeho oběť již v té chvíli vrhla zář na tolik pozdějších zářav, jež by musily uvést vniveč všechno, cožkoliv tu zatím trvá. Ve věčnosti není minulého. I mne dědic již tenkrát povolal v svůj kruh a já pláču a děkuji ti, sladký Ježíši, žeš na jeho přímluvu svou služebnici vetkl v půdu české země, aby se po ní rozsávala zrnka jejích dní, ó sepní je prstencem věrnosti - a vy přistupte, sestřičky, mé údy zahalte hávem nejchudších a mne oblecte v barvu jásaní.

Bože, tvá služebnice Anežka šla za tvým voláním, zřekla se bohatství a zamilovala si chudobu, následovala tvého ukřižovaného Syna a došla do nebeské radosti; na její přímluvu veď i nás, abychom nelpěli na věcech pomíjejících a dosáhli slávy věčné.

(Úvodní modlitba ze mši ke cti bl.Anežky České, jak jsme se jí dosud modlili.)

Věnceslav Černý: Ilustrace k povídce "Smíření" od A.Dostála
Pomocnice svého lidu na zemi, orodovnice za svůj lid na nebi

V Anežčině blízkém i vzdálenějším příbuzenstvu bylo několik žen svatého života:

Sv.Hedvika, 1174-1243. Dcera ze slavného bavorského rodu hrabat z Andechsů. Ve 12 letech byla provdána za slezského vévodu Jindřicha I., s nímž měla 7 dětí. Byla pravou matkou lidu své nové vlasti. Svatorečena byla v r.1267, je patronkou Slezska.

Sv.Alžběta Duryňská, 1207 - 1231. Dcera uherského krále Ondřeje II., jehož sestra byla matkou sv.Anežky. Matkou Alžběty byla sestra sv.Hedviky Gertruda. Ve 14 letech byla provdána za Ludvíka Duryňského, po šesti letech šťastného manželství ovdověla. Nato zasvětila celý svůj život milosrdné lásce k bližnímu po vzoru sv. Františka. Vše rozdala chudým a v péči o nemocné neznala odpočinku. Zemřela ve věku 24 let.

Markéta-Dagmar, asi 1186-1213. Nevlastní sestra sv.Anežky, provdaná za dánského krále Valdemara. Dánský lid jí pro její dobrotu a krásu nazval Dagmar, což značí "Paní jitřní" nebo "Jitřenka". Zemřela v mladém věku a její hrob v Ringstedu je dodnes předmětem zbožné úcty.

Anna, 1203-1265. Vlastní starší sestra Anežčina, která spolu s ní odešla do Třebnice na vychování. Anna se opravdu provdala za vévodu Jindřicha Pobožného a stala se tak snachou svaté Hedviky, se kterou si, jsouc podobně založena, výborně rozuměla. Zemřela v pověsti svatosti a ve Slezsku je dosud zbožně uctívána. Po vzoru Anežky povolala do Slezska františkány i členy Řádu křížovníků s červenou hvězdou.

Blažena Vilemína, 1210-1281. Sestra Anežčina, věkem jí nejbližší, s velmi podivuhodnými osudy. O prvních šedesáti letech jejího života není nic známo. V r.1271 se objevuje se synem v Miláně a je zde záhy uctívána pro svůj zbožný život. Seskupila se kolem ní celá skupina ctitelů. Po své smrti byla pochována v cisterciáckém opatsví Chiaravalle. Její ctitelé ale začali pak rozšiřovat různé legendy, které nutno označit za heretické. Nakonec byli tři hlavní členové skupiny upáleni a kosti Blaženy Vileminy, nebolí Guilelmy Bohemy, jak jí zde nazývali, vykopány a rovněž spáleny. Badatelé se ale domnívají, že ona sama na vzniku této hereze neměla žádný podíl, že to byla žena rozumná a zbožná.

A ještě několik údajů o dvou světcích, kteří Anežku tolik ovlivnili:

Sv.František z Assisi, 1181-1226. Nejslavnější postava křesťanských dějin. Prostáček Boží, důsledný následovník Pána Ježíše, přítel "Paní Chudoby", ošetřovatel malomocných, serafínský svatý. Svatorečen byl dva roky po své smrti r. 1228 a je dnes znám a ctěn i mezi příslušníky jiných náboženství. Zcela v jeho smyslu svolal Svatý Otec před několika roky představitele všech světových náboženství do Assisi ke společné modlitbě za mír.

Sv.Klára, 1194-1253. Nejvěrnější žačka sv.Františka, první žena jeho Druhého řádu, po níž se jeho členky nazývají "Klarisky". Celý svůj život usilovala o to, aby mohla žít v naprosté chudobě a nemajetnosti, jak to bylo ideálem sv.Františka. Se sv. Anežkou byla v písemném styku, zachovaly se čtyři její dopisy, které sv.Anežce psala.

Fotografie z nedávno restaurovaného kláštera "Na Františku", kde je nyní expozice Národní galerie

Z RODOKMENU

PŘEMYSL

†

1. Adléta Mišeňská

1. Vratislav († 1225)	1. Markéta (Dagmar) † 1213, provdána za Valdemara Dánského	1. Božislava provdána za Jindřicha z Ortenburka	1. Hedvika jeptiška	2. Vratislav, * asi 1200, † v dětském věku	2. Judita Bernard Korutan. † 1256
-----------------------------	--	---	---------------------------	--	---

PŘEMYSLOVCŮ

OTAKAR I.

1230

2. Konstancie Uherská

2. Anna † 1265 Jindřich Pobožný	2. Anežka † v dětském věku	2. VÁCLAV I. * 1205 (1230 – 1253) Kunhuta Štaufská	2. Vladislav * 1207 markrabě morav. † 1227	2. Přemysl * 1209. † 1239 markrabě morav.	2. Blažena (Vilemína, Guillelma Bohema) * 1210 † 1281	2. ANEŽKA * 1211 † 1282, abatyšce u Sv. Františka
---	-------------------------------------	---	---	--	---	--

Vladislav markrabě morav. † 1247 Gertruda Babenberská	PŘEMYSL OTAKAR II. * 1233 (1253 – 1278) 1. Markéta Babenberská, rozv. 1260 2. Kunhuta 1261 † 1285	Božena Ota Braniborský	Anežka Jindřich Míšeňský	N. dcera † v dětském věku
--	---	------------------------------	--------------------------------	---------------------------------

Dalšími osobami, které hrály důležitou úlohu v životě sv. Anežky, byly:

Papež Řehoř IX., 1170-1241, papežem byl v letech 1227-1241. Původním jménem hrabě Hugolin ze Segni, byl již jako kardinál nakloněn ideálům sv. Františka a byl jeho dobrým přítelem. On ho také svatořečil. Leta jeho pontifikátu byla zatemněna spory s císařem Bedřichem II.

Bedřich II., asi 1194-1250, římským císařem od r. 1220. Vnuk císaře Bedřicha Barbarossy, musel po neradostném osiřelém dětství bojovat o svá práva v Říši. Proti papeži usiloval o nadvládu nad Itálií. Pro naše dějiny je důležitý tím, že Přemyslu Otakarovi I. vydal t.zv. "Zlatou bullu sicilskou" v r. 1212, kterou zajišťoval českému králi významná práva.

Rudolf Habsburský, 1218-1291, císařem od r. 1273. Po letech bezvlády a zmatků v Říši zvolen za císaře proti protestu Přemysla Otakara II. Ten mu také odmítl poslušnost, byl však od něj dvakrát poražen. Při druhé bitvě na Moravském poli v Rakousku, v r. 1278, padl Přemysl Otakar II. zradou českých pánů a pro České království nastala těžká doba braniborské okupace. Rudolf je zakladatelem moci rodu habsburského. Pochován je ve Speyeru.

Literatura o sv. Anežce: J.K. Vyskočil: Blahoslavená Anežka Česká, Praha 1933
Z. Votočková-Joachimová: Anežka Přemyslovna, Praha 1940
Z. Kalista: Blahoslavená Anežka Přemyslovna, v knize "Královny, kněžny a velké ženy české, Praha 1941

Josef kardinál Beran: Blahoslavená Anežka Česká, Řím 1974
Jaroslava Němec: Úcta a proces svatořečení Anežky České, Řím 1987
Jaroslav V. Polc: Světičky Anežka Přemyslovna, Praha 1988
články J. Berana a J. V. Polce ve sborníku "Ve znamení kříže", Řím 1967

Nejstarší latinskou legendu vydal s kritickým komentářem J.K. Vyskočil: Legenda bl. Anežky a čtyři listy sv. Kláry, Praha 1932
Novodobý český překlad od Z. Kalisty: Legenda o bl. Anežce České, Praha 1941. Staročeskou legendu vydali J. Vilímovský a M.

Mladějovská: Legenda o bl. Anežce-
Chebské zlomky,
Praha 1948

SME KRV JEDNA...

KRTEM SVATYM BYL DO CÍRKVE PŘIJAT

Philip Vojtěch Krůta v hradní kapli v Norimberku
ABYS V NÁS MILOST KŘTU SVATÉHO ZACHOVAL, PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!
SVÁTOSTÍ MANŽELSTVÍ SVÉ ŽIVOTY SPOJILI

Věra Ströbingerová a Bruno Novelli v Kolíně
Dr. Ingrid Novotná a Christof Krabbe v Bocholetu
Veronika Pohořalá a Peter Šimáček ve Würzburgu

ABYS TYTO NOVOMANŽELE V LÁSCE A SVORNOSTI ZACHOVAL - PROSÍME TĚ,
VYSLYŠ NÁS'

NA VEČNOSTI NAS PREDEŠEL

Josef Švamberg v Norimberku

ABYS NÁM ŠTASTNE SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DOPŘÁL - PROSÍME TĚ,
VYSLYŠ NÁS!

BLAHOPŘEJEME

P. Hieronymu Havlovičovi z Kongregace Těšitelů ke zlatému
kněžskému jubileu

Prof. Jiřímu Maláškoví v Mnichově k 80. narozeninám

Pí. Ottilii Steudlové z Norimberka k 65. narozeninám

p. Václavu Gatarikovi a p. Přemkovi Žižkovi v Norimberku, jakož i
p. Vladimíru Rykloví ve Fürthu a P. Josefu Koláčkoví TJ v Římě
k 60. narozeninám

Pí. Ludmile Pražské ve Staffelsteinu k 50. narozeninám

Msgru. Pavlu Kučerovi z Norimberka ke jmenování do kněžské rady
arcibiskupství v Bamberku.

A všem o jejichž jubileích jsme se nedozvěděli.

Svatba J. a L. Konopáskových, viz minulé číslo

NAŠE VÁNOCE

FRANKFURT	24.12. ve 22 h. Liebfrauenkirche 6.1. v 16.30 v Kolpinghausu
HANAU	25.12. v 16 h., Mariä Namen 31.12. v 16 h., Mariä Namen
WIESBADEN	26.12. v 16 h., St. Andreas
MANNHEIM	1. 1. v 16 h., Spitalkirche 7. 1., první neděle, v 16 h., Spital- kirche
NORIMBERK	24.12. půlnoční ve 24 h., hradní kaple 25.12. v 10 h., hradní kaple, 19 h. táborová kaple Zirndorf 26.12. v 10 h., táborová kaple Zirnd- dorf, pak svatoštěpánská kolela 31.12, v 10 h., hradní kaple 1. 1. v 10 h., hradní kaple 6. 1. v 10 h., hradní kaple
MNICHOV	24.12. v 10.10 h. česká mše sv. 4. adventní neděle u sv. Štěpána ve 24 h. půlnoční, sv. Štěpán. O Štědrém večeru společná večere krajanů na Velehradě, Kreuzstr. Přihlaste se předem. 25.12., česká mše sv. v 10.10 h. sv. Štěpán 26.12. slovenská mše sv. v 10.10 h., sv. Štěpán 31.12. v 10.10 h. slovenská mše sv., sv. Štěpán, české bohoslužby v 9.30 v Kreuzkirche 1. 1. v 10.10 h. české bohoslužby, sv. Štěpán 6. 1. v 10.10 české bohoslužby, sv. Štěpán

Pohřeb Josefa Švamberga v Norimberku

Data ostatních krajských vánočních bohoslužeb najdete ve farních věstnících svých farností.

Prosíme Vás, abyste ani letos nezapomněli na potřebné krajaný. Nemáte-li jinou příležitost, použijte přiložené složenky.

Děkují Vám a požehnané vánoční svátky přejí Vaši kněží

P. Pavel Knespl OFMCap. P. Dr. Josef Stojaspal P. Max Kandler P. Jan Holas P. Radim Valík OSB P. Dr. Libor Koval

Msgr. Jaroslav Kubovec P. Karel Janoušek P. Václav Sedláček OSA Msgr. Pavel Kučera P. Jiří Pavelka

P. Josef Malár Msgr. Karel Fořt

...jedna rodina

ČESKÁ KATOLICKÁ CÍRKEV V NĚMECKU

P.Pavel Knespl, 4530 Ibbenbüren, An der Mauritiuskirche 3,
Tel.05451/4140

P.Dr.Josef Stojaspal, 4650 Gelsenkirchen, Stolzeinstr.3a
Tel.0209/205162

P.Max Kandler, 5 Kbln 1, Postf.290201, T.0221/316355

P.Jan Holas, 6 Frankfurt/M., Oskar-Sommer-Str.15-17,
Tel.069/637508

P.Radim Valík OSB, 7 Stuttgart 50, Koblenzer Str.17,
T.0711/5490285; Velehrad: Rottenwaldstr.96

P.Dr.Libor Koval, 78 Freiburg/Brsg., Habsburgerstr.120,
T.0761/273903

Msgr.Jaroslav Kubovec, 7945 Langenenslingen 1, T.07376/308

P.Karel Janoušek, 8 Mlnchen 5, Klenzestr.66, Tel.089/2016793;
Sál Velehradu: Kreuzstr.16, Tel.089/2603331

P.Václav Sedláček OSAE, 8372 Zwiesel, Postf.220, T.09922/1040

Msgr.Pavel Kučera, 8502 Zirndorf, Postf.1310, Tel.0911/606501
Velehrad: 85 Nürnberg, Zufuhrstr.8, Tel.0911/268664

P.Jiří Pavelka, 8079 Schernfeld, Schulstr.2, Tel.08422/767

P.Josef Malár, 8881 Bachhagel, Kirchplatz 5, Tel.09077/264

Msgr.Karel Fořt, delegát, 8 Mlnchen 40, Rheinstr.39, Tel.089'349894

VŠETCI SME BRATIA - WIR SIND ALLE BRÜDER - VŠICHNI JSME BRATŘI

KOLÍN - 30.9. se konala oslava 20.výročí založení Velehradu v Kolině. Hosty kolínských krajanů byla také skupina krajanů z Frankfurtu. Kolínskou farnost vede O.Kandler.

FRANKFURT - 25-27.8. se oslav jubilea 750 let frankfurtského dómu zúčastnil i O.biskup Jaroslav Škarvada, který koncelebroval s kardinály a biskupy všech zahraničních skupin.

27.8. odpoledne měl pak O.biskup mši sv.v krajanské farní obci v Hanau.

24.9. oslavili krajané v Hanau sv.Václava. Kulturně musikální program připravil p.Hájek se svojí rodinou, o spokojenost při pohoštění se velkou měrou zasloužil p.Láda Pallas.

NORIMBERK - Svátek sv.Václava oslavila zdejší farní obec v neděli 24.září. Na oběd "padlo" 11 hus.

15.10. se na Velehradě konalo odpoledne s Vladimírem Škutinou "Jak se dělá smích".

MNICHOV - I zdejší krajané slavili sv.Václava v neděli 24.září slavnými bohoslužbami, které sloužil Msgr.Fořt a kázal O. Janoušek. Po bohoslužbách se konalo malé posvícení před kostelem.

V pátek 27.10. byla na Velehradě po pátečním růženci přednáška s diapositivy o Međžugorje.

Pro mnichovské farníky jedno upozornění: V neděli 26.listopadu navštíví naši farnost mnichovský arcibiskup, kardinál Bedřich Wetter, aby společně s námi oslavil naši novou světicí, sv.Anežku Českou. Začátek bohoslužeb u sv.Štěpána v 10.10.

ELLWANGEN - Ve dnech 2.-3. 10. se v exercičním domě na Schönenbergu konala každoroční schůzka českých kněží z Německé spolkové republiky a okolních zemí. Hlavním bodem programu byly vzpomínky p.preláta Františka Plannera na osudy naší církve za 1.republiky a za války. Účastníků bylo celkem 22.

Pro naše čtenáře: Toto číslo jsme věnovali sv.Anežce České. Zprávy a fotografie ze svatořečení přineseme v jarním čísle, protože toto číslo mělo uzávěrku ještě před ním.

Na obr.vlevo:sv.Václav v Norimberku, dole: přátelské posezení při kněžské schůzce, vpravo:posvícení v Hanau na sv.Václava, vpravo dole: svatováclavské bohoslužby v Mnichově.

Mistr Křižovnického oltáře, kolem r.1482: Sv.Anežka ošetřuje nemocné

**SVATÁ ANEŽKO,
ORODUJ ZA NÁS!**